

ương này, đã có thể lờ cuốn to lao vào cuộc đua dân giàu nước mạnh hay chưa? Theo tôi, dường như số "trở lại" thật sự với tất cả gia tư vật lực chưa nhiều. Báo chí và các phương tiện thông tin đại chúng thường đưa tin, biểu dương các "triệu phú", điều đó đáng mừng, nhưng xem ra tiềm năng của các thành phần kinh tế ngoài quốc doanh còn lớn lắm, chưa được động viên phát huy đúng mức, nhất là cho sản xuất của cải, khai thác tài nguyên và xây dựng cơ sở hạ tầng. Đề nghị có những chính sách thoáng hơn để đưa kinh tế tư nhân lên "cây đu" ngày Tết với những cái nhún bay bổng, ngoạn mục hơn. Ngoài các chính sách "đón bầy", cũng cần để cho họ tung tăng nhảy trong môi trường và không gian kinh tế thống nhất rộng rãi, khoáng đạt. Làm kinh tế như đánh cờ, nhưng không thể so tài cao thấp trên bàn cờ. Cái "sân vận động kinh tế thị trường" không dành cho một "đội banh" đặc biệt nào, mà cho tất cả, để họ có thể làm nên chuyện lớn. Ích nước lợi nhà, lao tư lưỡng lợi, dân giàu nước mạnh. Tất nhiên cái "vận động trường kinh tế" này không thể thiếu những "trọng tài" có tầm cỡ để phát huy các mặt mạnh của kinh tế thị trường, và khắc phục, hạn chế những cái nhược của nó. Phát triển cộng đồng là giải phóng sức sản xuất và thực hành các chính sách phúc lợi xã hội một cách công bằng, hợp lý. Năm mới, chúc mừng làm ăn phát tài để đất nước sớm thoát khỏi khủng hoảng kinh tế xã hội. ♣

Ảnh: ĐOÀN ĐỨC MINH

THAY LỜI TÒA SOẠN

Có một mùa xuân nhân loại?

Bây giờ đi tới đầu người ta cũng nghe nói tới hai chữ "kinh tế", như thể nó là một vấn đề bức xúc gây áp lực thường xuyên lên tâm tư và cuộc sống của mọi người. Điều đó cũng nói lên khát vọng về một đời sống no đủ trong một thế giới vẫn còn đầy gian nan trắc trở gắn liền với quá trình lao động và tạo dựng hạnh phúc của con người trong suốt trường kỳ lịch sử. Tuy nhiên, chỉ riêng sự phát triển kinh tế nếu có thể đạt được, cũng tỏ ra có nhiều hạn chế và không thỏa đáng.

Cuộc sống bây giờ không như năm bảy chục năm về trước, khi mà nguồn tài nguyên của hành tinh chưa cảm thấy bị đe dọa trực tiếp. Ngày nay, song song với tốc độ gia tăng dân số khủng khiếp (cứ 30 năm, dân số thế giới tăng khoảng gấp đôi), là mối đe dọa hủy diệt môi sinh trên phạm vi toàn cầu; là nạn đói, nạn suy dinh dưỡng cũng bệnh tật... Thế giới trên những nét chung tuy đã bộc lộ rõ xu thế hòa dịu, song các mối mâu thuẫn và chiến tranh vẫn còn diễn ra rai rác ở nhiều nơi. Trong khi những nước còn đang ở trong vòng chậm tiến phải tiếp tục giải quyết những vấn đề của mình một cách trầy trật và nặng nề (vấn đề trái đất và năng lượng (vấn đề phát triển kinh tế, mâu thuẫn dân tộc, mâu thuẫn chính kiến, tôn giáo...) thì những nước tiến tiến về kinh tế cũng chưa phải hết lo âu: họ phải thường xuyên đối phó với những vấn đề nóng bỏng nhất của thời đại, ngoài khủng hoảng kinh tế trong điều kiện cạnh tranh mới và nạn ô nhiễm môi trường do phát triển công nghiệp gây nên, đó còn là những vấn đề xã hội như nạn thất nghiệp, tình trạng suy thoái của luân lý, thái độ chán nản, thất vọng về tinh thần sau khi đã có cuộc sống vật chất quá đầy đủ... Nói chung, con người hình như phải kỳ khu lo tháo gỡ những khó khăn nảy sinh do chính mình gây ra, hậu quả của cả một thời kỳ dài phát triển thiếu kế hoạch, có tính chất dôi thừa.

Tại những nước đi theo

chủ nghĩa xã hội, hiểu như một hướng nỗ lực mà con người cố vươn tới để đạt sự hoàn thiện cả về vật chất lẫn tinh thần, thì tình hình cũng có nhiều va vấp bộc lộ rõ nét qua những biến chuyển gần đây ở Liên Xô và các nước Đông Âu. Tuy nhiên qua những thách thức khốc liệt mới, các xã hội không phân biệt chế độ chính trị hình như đã nhận ra được những vấn đề chung, có tính chất toàn cầu, đòi hỏi phải dồn nhiều nỗ lực để giải quyết. Một ý thức hành tinh (conscience planétaire) đã xuất hiện ngày một rõ nét. Đó là ý thức của con người hiện đại nhận chân được tình trạng hiện hữu của mình trong một điều kiện môi sinh hạn chế và trong mối quan hệ thâm thiết giữa loài người với thiên nhiên và giữa họ với nhau. Đó cũng là ý thức về sự phát triển liên thuộc giữa các nước mà một nước dù cho kinh tế phát triển đến đâu cũng không thể duy trì sự ổn định lâu dài cho mình nếu nó chỉ là một trong số ít lồi sáng nằm chen giữa biển đen mênh mông của phần thế giới nghèo khổ còn lại. Trong viễn tượng đó, sự phân hóa giàu nghèo diễn ra phổ biến hiện nay trên thế giới hẳn là một mối lo âu chung vì bao lâu còn quá nhiều người phải sống dưới mức sinh tồn thì chừng ấy những mầm mống bất ổn định trên phạm vi toàn cầu vẫn tiếp tục tồn tại. Điều đó vạch ra cho loài người một trách nhiệm chung cao cả bằng việc tập trung các nỗ lực để giải quyết những vấn đề sinh tử của hành tinh theo hướng phát triển cân bằng, cùng tồn tại hòa bình. Đó là lý do quan trọng khiến cho một mặt những tư tưởng liên quan đến chủ nghĩa xã hội vẫn tiếp tục lay động trái tim con người nhưng mặt khác phải tránh mọi xu hướng cực đoan, độc tôn, trong sự thấu thị và thừa nhận các giới hạn của khả năng con người đối với việc giải quyết vấn đề sinh tồn và hạnh phúc.

Trên con đường đi tới thế kỷ 21, nhân loại đường

như đã tính ngó nhận thức ra được những gì phải làm và những gì nên tránh; đã bước đầu vượt khỏi giai đoạn đầu ấu trĩ của sự phát triển vô trật tự, cục bộ, tự phát, gắn liền với những cuộc chiến tranh xâm lược, chém giết, bóc lột, thù hận lẫn nhau mà ngày nay phải bị coi là những hành động có tính chất ti tiểu khi đặt chúng đứng bên cạnh những vấn đề có qui mô rộng lớn mang tính toàn cầu. Tuy nhiên, có lẽ bị kích thích miền của số phận con người là sự mâu thuẫn giữa lý trí với hành động, giữa nhận thức và thực tiễn, và khoảng cách tạo nên mâu thuẫn ấy có lẽ cũng là một sự thách thức đời đời mà con người phải lao nhọc cần cù và tinh thần để cố sức chinh phục, song vẫn không biết bao giờ mới đi được tới đích.

Có một mùa xuân vĩnh cửu cho loài người hay không? Nhân loại có khả năng xây dựng một thế giới hợp tình hợp lý trong đó mọi người trên hành tinh đều được no ấm, hạnh phúc? Đó là những câu hỏi không có lời giải đáp chắc chắn, song ngày nay, mọi người đều nhận thức ra rằng sự phát triển đơn thuần về khoa học kỹ thuật và kinh tế không phải là giải pháp duy nhất, mà bên cạnh sự phát triển ấy còn phải chú ý đến những khía cạnh văn hóa, tinh thần, cùng những hệ quả tất yếu kèm theo về mặt xã hội.

Rất cuộc con người vẫn phải đi tới hoài, và quá trình đi tìm sự bình yên, hạnh phúc, một mùa xuân nhân loại, vẫn là một cuộc chiến đấu dai dẳng với chính mình và những giới hạn tất yếu của mình. Đó không phải là lý do để quản trí, bi quan, trái lại nó tạo cho con người đức khiêm tốn, khuyến khích điều chỉnh nâng cao nhận thức để cùng đi tới trong chiều hướng phát triển cân bằng có sự thông cảm quan tâm lẫn nhau.

Chúng ta sắp bước vào ngưỡng cửa của năm 2000 với biết bao phần khởi xen lẫn chút xao xuyến bồn chồn. Tuy nhiên, trước hết hãy tin vào thiện ý và khả năng làm chủ của con người, trong việc kiến tạo ngôi nhà chung Địa cầu cho ngày một tốt đẹp hơn.

PHÁT TRIỂN KINH TẾ